

ה לנול

זרו

רוזלה

בתיהם

שיירם

הערים

אמה

אלפיב

את יט

הוהעיר

הערים

אשר

רבעים

ארבעים

ב אשר

וונמאת

תלויתן

ישראל

ארצתה

גנה לכט

עריכט

לפני

מקלט

ירדן

קרלט

והשיבו אותו העדה אל עיר מקלט אטלנטיס שמה
וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר מושך אותו
בשימן הקדש ואם יצא יצא הרצוץ אתה גבול עיר
מקלטו אשר ינוס שמייה רימצא אותו גאל הדם מרחוק
לגובול עיר מקלט ורוצח גאל הדם את הרצוץ אין
לו דבר כי בעיר מקלט ישב עד מות הכהן הגדל
ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצוץ אל ארץ איזתו
והיו אלה לכם לחקת משפט לדרכיכם בכל
מושבთיכם כל מיכה נפש לפיעדים ירעוז את
הרצוץ ועד אזוד לא יענזה בנפש למות ולא תקחו
כפר לנפש רצוץ אשר הוא רשע למות כי מודת
יוםת ולא תקזו כפר לנוס אל עיר מקלט לשוב
לשובה בארץ עד מות הכהן ולא תזניפו אדי
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יזניף את
הארץ ולא רצוץ לא יכפר לדם אשר שיפר בה כי
אם בדבר שעפכו ולא תטמא את הארץ אשר אתם
ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שוכן

בתוכך בני ישראל

ויקרבו ראשי האבות למשפטות בני גלעד בן מיכיר
בן מנשה ממושפתות בני יוסף וידברו לפני משה
ולפני נשאים ראשי אבות לבני ישראל וליאמרו את
אדני צוה יהוה לחת את הארץ בזולחה בגורל לבני
ישראל ואדני צוה ביהוה לחת את נזולת עלפה זה
אותינו לבגדיינו והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל
לנשיהם ונגרעה נזולת מזוללה אבותינו ו يوسف על
נזולת המכטה אשר תהיננה להם ומגרל נזולתנו ארץ
ואם יהיה היבול לבני ישראל ונוסף נזולתנו על